

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 118.490 van 18 april 2003
in de zaak A. 135.301/X-11.373.**

In zake :

1. Bart DE PAUW,
 2. Inès DE VOS,
 3. Gert JANSSEN,
 4. Christel HELSEN,
 5. Erwin VAN HOVE,
 6. Ilse NEEFS,
- die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. VAN WESEMAEL,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grotehertstraat 12

tegen :

1. de stad LIER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 Antwerpen,
Mechelsesteenweg 33,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 Kontich,
Mechelsesteenweg 160.

tussenkommende partijen:

1. de n.v. BOUWBEDRIJF VAN POPPEL,
 2. de n.v. D'HULST OMNICONSTRUCT,
- die woonplaats kiezen bij
Advocaat Y. LOIX,
kantoor houdende te 2018 Antwerpen,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bart DE PAUW, Inès DE VOS, Gert JANSSEN, Christel HELSEN, Erwin VAN HOVE en Ilse NEEFS op 11 april 2003 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 31 maart 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier waarbij aan de tijdelijke vereniging D'HULST-VAN POPPEL de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor een verbouw- en nieuwbouwproject "'t Kranske" (omvorming van een voormalig schoolgebouw tot 24 woongelegenheden met een ondergrondse parkeergarage) op

een terrein gelegen te Lier, Kerkstraat-Sint-Gummarusstraat ZN, gekadastreerd afdeling 1, sectie H, nrs. 49, A 2, 49 B 2, 49 C 2, 48 N en 74 W 5;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de brief van 14 april 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VAN WESEMAEL, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij en van Advocaat Y. LOIX, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. BOUWBEDRIJF VAN POPPEL en de n.v. D'HULST OMNICONSTRUCT met een verzoekschrift van 17 april 2003 hebben gevraagd in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat de tijdelijke vereniging D'HULST-VAN POPPEL de begunstigde is van de thans bestreden beslissing; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. Feitelijke omstandigheden.

Overwegende dat de tussenkomende partijen op 1 augustus 2002, als tijdelijke vereniging, een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning heeft ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier; dat deze aanvraag betrekking heeft op een verbouw- en nieuwbouwproject, bestaande uit de omvorming van een voormalig schoolgebouw tot 24 woongelegenheden, de sloping van bepaalde gebouwen en hun vervanging door nieuwbouw en de aanleg van een ondergrondse parking; dat het betrokken perceel, gesitueerd te Lier, Kerkstraat- Sint-Gummarusstraat, volgens het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen gelegen is in woongebied; dat er zich op het perceel een

beschermd monument bevindt (de hofkapel in de oude kloostertuin van de Engelse Theresianen, beschermd bij koninklijk besluit van 19 augustus 1980); dat het eigendom bovendien is gelegen in het beschermde stadsgezicht "Voormalig klooster der Engelse Theresianen" (ministerieel beschermingsbesluit van 8 maart 1993); dat in de Sint-Gummarustraart (nr. 21) met het oog op de ontwikkeling van het project (onder meer voor de in- en uitrit van de parking) een woning zal worden gesloopt; dat deze woning is gelegen binnen de grenzen van een beschermd stadsgezicht "Sint-Gummarustraart" (ministerieel besluit van 8 maart 1993); dat over het project sinds april 2001, dus vóór de aanvraag, meermaals overleg werd gepleegd; dat, in het kader van de vergunningsprocedure, de bevoegde instanties, waaronder de cel Monumenten en Landschappen van de afdeling ROHM Antwerpen en het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, gunstige adviezen hebben verleend; dat er tijdens het openbaar onderzoek 43 bezwaarschriften werden ingediend, die door het college van burgemeester en schepenen werden verworpen; dat de gemachtigde ambtenaar op 25 maart 2003 een gunstig advies heeft verleend; dat de stedenbouwkundige vergunning op 31 maart 2003 werd afgeleverd; dat deze beslissing onder meer, volgende motivering geeft :

"(...)

Verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening.

Het woonproject 't Kranske situeert zich in de Lierse binnenstad ter plaatse van de leegstaande schoolgebouwen op de hoek van de Kerkstraat 3 en de Kleine Nete (Mosdijk). Het terrein van 't Kranske, lange tijd een kloostergemeenschap en daarna een schoolgemeenschap, wordt omgevormd tot een leefentiteit voor 24 gezinnen.

Op de hoek van de Kerkstraat en de Kleine Nete (Mosdijk) bevindt zich een 17de eeuwse gebouw (restant van het klooster van de Engelse Theresianen) dat in de 18de en 19de eeuw werd aangepast en waarvan het interieur gedeeltelijk bewaard is gebleven. Deze vleugel wordt verbouwd tot 2 woningen. De buitenzijde wordt gerestaureerd. Langs de Kleine Nete bevindt zich een klassenvleugel van het begin van de 20ste eeuw. De gevels vertonen lidtekens van aanpassingen van de vensteropeningen in het verleden. De vleugel wordt verbouwd om er zes wooneenheden in onder te brengen, waarbij de bestaande plafondhoogten van 4,50m worden teruggebracht naar 2,80m voor woonfunctie, zodat er een bijkomend niveau ontstaat. Langs de Nete-zijde wordt gewerkt met vides zodat de gevelritmering kan behouden worden. Langs de binnentuinzijde worden enkele terrassen in een eenvoudige stalen structuur gecreëerd.

Tussen de 17de eeuwse vleugel en de 20ste eeuwse vleugel staat een vervallen gebouw.

Het wordt vervangen door een hedendaagse nieuwbouw, van hetzelfde volume. De in het binnengebied gelegen vleugels worden gesloopt. In de plaats wordt een nieuwbouw opgericht bevattende twee woningen, twaalf appartementen en een ondergrondse parkeergarage voor 59 wagens van de bewoners. Er worden 2 bouwlagen voorzien in de parkeergarage.

De toegang naar de ondergrondse parkeergarage wordt voorzien langs de Sint-Gummarustraart. Hiertoe wordt de woning nr. 21 gesloopt. Er wordt op die plaats een nieuwbouw opgericht. Op het gelijkvloers wordt de inrit tot de

parkeergarage voorzien en op de verdieping een woning. De toegangspoort in de Kerkstraat zal alleen nog toegang verschaffen aan voetgangers, fietsers en hulpdiensten.

De afdeling Monumenten en Landschappen gaf een gunstig advies op 9 september 2002. Monumenten en Landschappen motiveert haar advies als volgt :

De aanvraag behoudt de beeldbepalende gevel langs de Nete. De binnenindeling van het schoolgebouw is van latere datum en historisch weinig relevant zodat de voorgestelde verbouwingswerken en nieuwe binnengevel aanvaardbaar zijn. De voorgestelde dakvlakvensters langs de Nete-zijde kunnen enkel aanvaard worden indien voor een type gekozen wordt dat gelijk met het dakvlak blijft en voorzover ze zo laag mogelijk tegen de dakgoot worden voorzien (zichtbaarheid vanuit de openbare weg).

De restauratie van de huidige conciërgewoning naar twee woonentiteiten behoudt de eigenheid van de gebouwen. De zeventiende eeuwse resten blijven bewaard, de gevelzichten langs de Nete blijven ongewijzigd.

De optie voor een nieuwbouwwoning langs de Nete is aanvaardbaar, gelet op de slechte toestand van het bestaande gebouw en de reeds uitgevoerde verbouwingen is de voorgestelde afbraak en nieuwbouw te verantwoorden. Gelet op de beperkte breedte van de nieuwbouw binnen het geheel blijft de impact in het straatbeeld gering, mits de gevel wordt uitgevoerd in recuperatie bakstenen gelijk aan die van de bestaande belendende panden.

De afbraak van de woning in het beschermd stadsgezicht kan verantwoord worden door de kwaliteit van de gevel van de nieuwbouw enerzijds en de noodzaak voor een toegang voor wagens voor dit binnengebied anderzijds. Gelet op de ligging in het stadscentrum is een eigen parking voor het project noodzakelijk. Een ingang langs de Sint-Gummarusstraat biedt de enige mogelijke uitweg. Bovendien voorziet één toegang parkeergelegenheid voor vele wagens. De nieuwe voorgevel past door zijn klassieke geleding in het straatbeeld. Gelet op de beperkte breedte van de ingreep in het straatgeheel is een nieuwbouw binnen dit stadsgezicht aanvaardbaar.

De GECORO gaf op 17 september 2002 eveneens een unaniem gunstig advies met de suggestie de voorziene groenaanleg ten dienste te stellen voor algemeen gebruik en geen particulier gebruik. De nodige speelruimte en zitbanken te voorzien en een aangepaste buitenverlichting.

Het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (I.A.P.) gaf een voorwaardelijk gunstig advies op 2 september 2002. De werken gebeuren in een zone met een hoge archeologische potentie. Het instituut legt de volgende voorwaarden op : (...)"

2. Excepties.

2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij een exceptie put uit de miskenning door verzoekers van het voorschrift van artikel 3bis van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, op grond van hetwelk de verzoekende partij op hetzelfde ogenblik dat zij haar verzoekschrift indient een kopie daarvan ter informatie aan de tegenpartij dient te versturen;

Overwegende dat aan de miskenning van dit voorschrift -dat in beginsel niet van toepassing lijkt op vorderingen tot schorsing- door de tekst van het reglement geen sanctie verbonden is; dat de eerste verwerende partij, die de bestreden beslissing heeft voorbereid en genomen, overigens niet aantoonde hoe te dezen op concrete wijze haar recht van verdediging zou zijn geschonden; dat zij ter terechtzitting is verschenen, een omstandige nota heeft neergelegd en zich ter terechtzitting heeft verweerd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.2. Overwegende dat in een tweede exceptie door de verwerende en de tussenkommende partijen wordt betoogd dat de bestreden beslissing nog niet uitvoerbaar is, omdat de gemachtigde ambtenaar krachtens artikel 52, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vanaf de kennisgeving -die te dezen op 8 april 2003 geschiedde- over een termijn van vijftientien dagen beschikt om de vergunning te schorsen, en er pas na het verstrijken van die termijn van de vergunning gebruik mag worden gemaakt;

Overwegende dat het feit dat de rechtseffecten van een stedenbouwkundige vergunning tijdelijk zijn opgeschort -te dezen tot 3 mei 2003- niet inhoudt dat die vergunning zonder rechtsgevolgen is; dat gelet op die korte tijdsspanne desgevallend de schorsing van de tenuitvoerlegging nu reeds kan worden bevolen; dat deze exceptie evenmin kan worden aangenomen;

3. Beoordeling.

3.1. Algemeen.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Ernstig middel.

Overwegende dat verzoekers in een eerste middel stellen wat volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van het ministerieel besluit van 8 maart 1993 houdende bescherming als stadsgezicht van de Sint-Gummarusstraat en het voormalig klooster der Engelse Theresianen, uit de schending van de artikelen 2, 3°, 9 en 11, § 1, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, en wegens machtsoverschrijding.

Doordat het bestreden besluit de stedenbouwkundige vergunning verleent voor een verbouw- en nieuwbouwproject 't Kranske' houdende onder meer afbraak en vervanging door nieuwbouw van een aantal kloostergebouwen en een woning die deel uitmaken van een beschermd stadsgezicht.

En doordat in het bestreden besluit daarbij verwezen wordt naar onder meer een gunstig advies uitgebracht door de cel Monumenten en Landschappen van AROHM, waarin uiteengezet wordt dat de bestaande kloostergebouwen in slechte toestand zijn en de binnenindeling ervan 'historisch weinig relevant' is, zodat de voorgestelde afbraak en nieuwbouw te verantwoorden is.

En doordat voornoemd advies m.b.t. tot de af te breken woning in het beschermd stadsgezicht Sint-Gummarusstraat stelt dat deze afbraak 'kan verantwoord worden door de kwaliteit van de gevel van de nieuwbouw enerzijds en de noodzaak voor een toegang voor wagens voor dit binnengebied anderzijds'.

Terwijl zowel het voormalig klooster der Engelse Theresianen als de Sint-Gummarusstraat bij Ministerieel Besluit van 8 maart 1993 in hun geheel werden gerangschikt als beschermd stadsgezicht, met inbegrip van de te slopen gevel en alle gebouwen van het kloostercomplex, en dit omwille van hun 'artistieke en historische waarde'.

En terwijl in de verantwoordingsnota van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen melding gemaakt wordt van de 'homogene bebouwing' en het 'typisch homogeen uitzicht' van de Sint-Gummarusstraat, en het feit dat 'de straatwanden worden bepaald door bepleisterde en witgeschilderde lijstgevels, met de voor deze straat karakteristieke balkons'.

En terwijl diezelfde motiveringsnota eveneens de historische en artistieke waarde roemt van het voormalige kloostercomplex der Engelse Theresianen.

En terwijl een besluit tot rangschikking als beschermd stadsgezicht overeenkomstig artikel 9 van het decreet van 3 maart 1976 verordenende kracht heeft.

En terwijl dezelfde bepaling voorziet in een specifieke procedure om een rangschikking als stadsgezicht op te heffen of te wijzigen, procedure die in casu niet werd gevolgd.

En terwijl de bestreden beslissing door het toestaan van afbraak en zeer grondige verbouwing van betrokken gebouwen een feitelijke deklassering van de gebouwen vergunt, hetgeen in strijd is met voormeld artikel 9.

En terwijl artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 daarenboven de eigenaar van een onroerend goed gelegen in een beschermd stadsgezicht verplicht dit in goede staat te behouden, en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

En terwijl niet kan aangenomen worden dat de in het bestreden besluit vergunde werken verenigbaar zijn met het bepaalde in artikel 11, § 1, van het decreet, gelet op de aard van de werken, die ertoe strekken een woning in de

Sint-Gummarusstraat volledig te slopen en te vervangen door een inrit van een parkeergarage en een volledige nieuwe gevel van een nieuwbouw, alsook de afbraak van een groot deel van de bestaande kloostergebouwen.

En terwijl de stad Lier en de cel Monumenten en Landschappen dan ook zonder meer over het feit van de bescherming van beide stadsgezichten wegens hun historische en artistieke waarde heen stappen, alsook van de te slopen panden die er deel van uitmaken.

En terwijl, door te poneren in het bestreden besluit dat deze werken geen afbreuk doen aan de bescherming en 'te verantwoorden zijn', de overheid op een ongeoorloofde wijze haar visie wijzigt op de erkenning van de Sint-Gummarusstraat en het voormalig klooster der Engelse Therisianen als stadsgezicht, terwijl zij nochtans in 1993 zonder meer beschermingswaard werden geacht.

En terwijl het bestreden besluit dan ook eenvoudigweg een ontkenning betekent van deze erkenning als stadsgezichten en deze voor onbestaande houdt.

En terwijl daarenboven dient vastgesteld te worden dat het bestreden besluit, noch de daarin opgenomen passages uit de diverse adviezen, enige concrete motivering verstrekken aangaande de inpassing van het project in het stadsgezicht, en in het bijzonder totaal veronachtzaamd wordt hoe het project zich zal verhouden tot de overige gebouwen in het beschermd stadsgezicht Sint-Gummarusstraat of ten opzichte van de omringende beschermde stadsgezichten (o.m. de Mosdijk).";

Overwegende dat de eerste verwerende partij verwijst naar de adviezen van de bevoegde administratie en stelt dat "op een in redelijkheid gemotiveerde wijze het historisch belang van de relevante elementen [wordt] onderlijnd en op een in redelijkheid onaanvechtbare motivering advies [wordt] gegeven op welke wijze met behoud van de belangrijke historische geklasseerde elementen toch tezelfdertijd een nieuw en eigentijds bouwproject aldaar kan gerealiseerd worden"; dat de tweede verwerende partij in essentie stelt dat de voorgenomen ingrepen niet leiden tot een feitelijke deklassering, dat "het advies van het bestuur Monumenten en Landschappen zeer concreet [is] en uitvoerig gemotiveerd en dat de bedoeling van de bescherming niet wordt geschonden"; dat de tussenkomen partijen onder meer stellen dat de (noodzakelijke) sloop van twee woningen in het stadsgezicht op afdoende wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, dat de te slopen gebouwen geen historische waarde hebben als monument, dat deze niet tot het oude klooster behoorden, dat het beschermde stadsgezicht maximaal wordt behouden, en dat er geen sprake is van feitelijke deklassering, vernieling, ontsiering of beschadiging;

Overwegende dat in het advies van de afdeling Monumenten en Landschappen met betrekking tot de te slopen woning in de Sint-Gummarusstraat wordt gesteld dat de afbraak van die woning in het beschermde stadsgezicht kan verantwoord worden door de kwaliteit van de gevel van de nieuwbouw enerzijds en de noodzaak voor een toegang voor wagens voor het binnengebied anderzijds; dat

er dus niet wordt overwogen vanuit het bestaande, namelijk het af te breken gebouw, maar vanuit de nieuwbouw zelf om een gunstig advies te verlenen; dat stellen dat nieuwbouw gaat boven hetgeen werd beschermd, zonder de kwaliteit of het gebrek aan kwaliteit van het bestaande formeel te hebben in ogenschouw genomen, tot gevolg lijkt te hebben dat inzake motivering, de verbindende kracht van het rangschikkingsbesluit zoals bedoeld in artikel 9 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten niet in acht wordt genomen; dat dergelijke motivering lijkt in te gaan tegen het wezen zelf van het rangschikkingsbesluit dat het behoud van het bestaande vooropstelt; dat het toelaten het gerangschikte te slopen en te vervangen door een nieuwbouw in wezen de negatie is van het rangschikkingsbesluit; dat de nieuwbouw uiteraard de afbraak veronderstelt van het gerangschikte goed, waarvoor een opheffing of wijziging van het rangschikkingsbesluit nodig lijkt; dat de overwegingen dat de nieuwbouw ook past in de omgeving of dat de nieuwbouw noodzakelijk is voor de ontsluiting van het binnengebied, onmogelijk een afdoende en rechtens aanvaardbare motivering kunnen uitmaken om een rangschikkingsbesluit impliciet doch zeker op te heffen of te wijzigen; dat het middel ernstig is;

3.3. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Overwegende dat verzoekers, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel onder meer uiteenzetten wat volgt :

"(...)

Eerste verzoekers (lees : eerste twee verzoekers) wonen en werken in de Sint-Gummarusstraat nr. 24. Zij werken beide als zelfstandige en hebben elk een kantoor ingericht in de woning. Hun woning bevindt zich recht tegenover het nr. 21 dat volgens het bestreden besluit zal worden gesloopt om plaats te maken voor de inrit van de parkeergarage. Boven de inrit wordt een nieuwbouw opgericht waarin een woning zal worden ondergebracht.

Samen met zovele anderen kunnen eerste verzoekers onmogelijk vatten dat het stadsbestuur van Lier een dergelijke verminking van een beschermd stadsgezicht door de creatie van een ondergrondse parkeergarage, die uiteraard vloekt met het karakter van het bestaande beschermde historische stadsgezicht, toelaat.

In plaats van vanuit hun woonkamer op het gelijkvloers en de slaapkamers op de eerste verdieping uit te kijken op een omwille van zijn historische en artistieke waarde beschermde gevel, zullen eerste verzoekers worden gedwongen om vanuit hun leefruimtes uit te kijken op een garagepoort.

Het spreekt voor zich dat de inrit van de parkeergarage niet alleen een schending inhoudt van het beschermde stadsgezicht, maar ook voor verzoekers persoonlijk afbreuk doet aan het uitzicht dat zij tot op heden vanuit de vensters van hun leefruimtes hadden en de visuele hinder van een dergelijke constructie een ernstig esthetisch nadeel teweegbrengt.

Daarenboven zal tevens de kwaliteit van hun leefsituatie worden tenietgedaan

door de omvang van deze parkeergarage en het bijkomende verkeer dat hierdoor in de thans nog rustige Gummarusstraat ontstaat.

Zoals hierboven reeds aangehaald, worden in totaal 59 parkeerplaatsen voorzien, verspreid over twee ondergrondse verdiepingen. Dit betekent per dag minstens 120 parkeerbewegingen, gepaard gaand met het geluid van de garagepoort die open en dicht gaat, wagens die dienen af te remmen of accelereren om in of uit te rijden, oplichtende signalisatie,.... Dat dit bijkomend voor verkeers- en geluidsoverlast zal zorgen, staat buiten kijf, gelet op de geringe breedte van de Sint-Gummarusstraat.

(...)

Eerste verzoekers werken tevens beide thuis. De Heer DE PAUW werkt als scenarist thuis en heeft dus alle rust en stilte nodig om zich volledig aan het schrijven te kunnen wijden. Zijn echtgenote heeft een deel van haar praktijk in de woning ondergebracht, en werkt er drie dagen per week.

Het hoeft geen betoog dat eerste verzoekers hun woning net omwille van het aanwezige karakter van rustige woonbuurt en zijn prachtige ligging midden in een beschermd stadsgezicht hebben aangekocht. De rust waarin eerste verzoekers thans wonen en werken zal onherroepelijk verdwijnen wanneer de woning nr. 21 effectief wordt gesloopt en de garage-inrit er komt.

Doordat de rust die in de straat heerst ernstig zal worden verstoord, zal het karakter van de beschermde straat onvermijdelijk veranderen, én zal het wooncomfort sterk afnemen, nu eerste verzoekers vanuit hun woning dienen uit te kijken op de garage-inrit en een nieuwbouwegevel.

(...)

Ook de levensomstandigheden van tweede verzoekers (lees : derde en vierde verzoeker) zullen aanzienlijk gewijzigd worden door het verdwijnen van het historische pand naast hun deur en de komst van de garage-inrit. Ook zij zullen worden geconfronteerd met toenemende verkeersdruk en het af- en aanrijden van 59 wagens.

(...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij daartegenover stelt dat het nadeel louter subjectief is, dat zij bij de voorbereiding van de bestreden beslissing zeer zorgvuldig is tewerk gegaan en dat de realisatie van het project, eerder dan een nadeel, een meerwaarde zal meebrengen voor de stad Lier en voor de buurt; dat zij verder betoogt dat het nadeel in redelijkheid moet worden beoordeeld; dat zij er op wijst dat door de opgelegde voorwaarde inzake verkeerslichtenregeling de voorgehouden verkeerssituatie wordt vermeden en dat het aantal verkeersbewegingen dat wordt geprojecteerd duidelijk overdreven is; dat de tweede verwerende partij stelt dat de nieuwe gevel zich in het straatbeeld integreert en dat de verkeersoverlast moet worden genuanceerd omdat voor slechts 24 woongelegenheden 59 parkings zijn voorzien, die niet alle als parking zullen worden gebruikt en niet alle voertuigen samen zullen in- of uitrijden; dat de tussenkomen partijen stellen dat de aanwezigheid van een garagepoort in een stedelijk gebied eigen is aan die omgeving en geen ernstig nadeel berokkent aan de buurtbewoners, te meer omdat de in- en uitrit zo zal worden geconstrueerd dat ze qua

uitzicht volledig geïntegreerd is in de omgeving; dat zij eveneens stellen en trachten aan te tonen dat de verkeersoverlast moet worden genuanceerd;

Overwegende dat de eerste vier verzoekers met voldoende concrete gegevens aantonen dat zij ingevolge de bij het bestreden besluit vergunde ingreep in hun onmiddellijke omgeving -overigens een beschermd stadsgezicht- een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan; dat zij panden bewonen die zijn gelegen in een residentiële straat, die als stadsgezicht werd beschermd; dat zij er zich niet zomaar moesten aan verwachten dat een gebouw zal worden afgebroken om, gedeeltelijk, te worden omgevormd tot een inrijpoort voor een niet onbelangrijk aantal voertuigen; dat veronderstellingen over een mogelijk beperkt gebruik van de in- en uitrit daaraan geen afbreuk doen; dat, wat de afbraak van de woning betreft, herstel in de oorspronkelijke staat na een eventueel tussen te komen vernietigingsarrest uiteraard uitgesloten is;

3.4. De uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.4.1. Overwegende dat de tweede verwerende en de tussenkomende partijen stellen dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet met de vereiste spoed werd ingesteld;

Overwegende dat verzoekers voorhouden dat zij op 2 april 2003 kennis hebben genomen van de bestreden beslissing, die pas op 8 april 2003 ter kennis werd gebracht van de aanvrager en de gemachtigde ambtenaar; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid op 11 april 2003 werd ingediend; dat, gelet op de omstandigheden van de zaak, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers blijk hebben gegeven van de nodige diligentie; dat terloops kan worden opgemerkt dat het verweer met betrekking tot het niet tijdig genoeg instellen van de vordering in schril contrast staat met de exceptie die voornoemde partijen putten uit artikel 52, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 23 oktober 1996, waaruit de eerste verwerende partij zelfs afleidt dat de vordering "voorbarig" is...;

3.4.2. Overwegende dat verzoekers op geloofwaardige wijze stellen dat het project de sloping tot gevolg zal hebben van gebouwen die deel uitmaken van een beschermd stadsgezicht en dat de vrees bestaat dat deze sloping onmiddellijk bij de aanvang van de werken zal geschieden; dat deze gegevens de uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoorden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 31 maart 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier waarbij aan de tijdelijke vereniging D'Hulst-Van Poppel de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor een verbouw- en nieuwbouwproject "'t Kranske" (omvorming van een voormalig schoolgebouw tot 24 woongelegenheden met een ondergrondse parkeergarage) op een terrein gelegen te Lier, Kerkstraat-Sint-Gummarusstraat ZN, gekadastreerd afdeling 1, sectie H, nrs. 49, A 2, 49 B 2, 49 C 2, 48 N en 74 W 5.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien april tweeduizend en drie, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

E. BREWAEYS.